

Onderzoek bij biggen

In 2008 deed Liesbeth Ellinger in samenwerking met anderen een onderzoek naar het gebruik van homeopathie ter voorkoming van E. coli-diarree bij biggen. Door gebruik van het middel Coli 30K hadden biggen significant minder E.coli-diarree dan biggen behandeld met een placebo. *Het complete onderzoek is na te lezen op www.pigbusiness.nl*

Homeopathisch dierenarts: antibiotica is het laatste redmiddel

'Spreek zelfherstellend vermogen aan'

We moeten antibiotica zien als een laatste redmiddel, aldus homeopathisch dierenarts Liesbeth Ellinger. Ze vindt dat het zelfherstellend vermogen van een dier veel meer moet worden aangesproken. Daarbij kunnen alternatieve geneeswijzen zoals homeopathie van grote waarde zijn.

Op internet kom je een hoop negativisme over homeopathie tegen. De Vereniging tegen de Kwakzalverij is zo'n bekende groepering, die het werk van homeopaten onderuit probeert te halen. Pig Business kiest hier voor een open houding. De richtlijnen voor antibioticumgebruik worden in de toekomst immers alleen maar strenger.

Acuut en heftig

Liesbeth Ellinger is opgeleid als dierenarts, maar besloot zich ook toe te leggen op de homeopathie. Ze is verbonden aan Centaurea, een homeopathisch arts- en dierenartscentrum in Apeldoorn: „In de reguliere geneeskunde en diergeneeskunde wordt alles mechanisch opgelost. Veel diagnostiek maar weinig echt genezen; klachten worden vooral onderdrukt.”

“Bij een bacteriële ontsteking wordt in de gewone geneeskunde een antibioticum voorgeschreven dat bacteriën doodt. Met homeopathie wordt het zelfherstellend vermogen van het dier aangesproken.” Ze zegt dat homeopathie ook bij acute en heftige

aandoeningen goed werk kan doen. Juist bij heftige ziekten blijkt een dier volgens Ellinger ook vaak snel op homeopathie te reageren. Het argument dat er bij een acuut probleem geen tijd is om eerst een homeopathisch middel te proberen, snijdt volgens haar geen hout.

Sterke verdunning

De homeopathie is zo'n 200 jaar geleden door de Duitse arts Samuel Hahnemann ontwikkeld. Het principe is dat een stof die bij gezonde personen bepaalde symptomen kan opwekken, dezelfde symptomen bij een patiënt kan genezen. Vandaar de naam homeopathie: gelijkend (homoios) op de ziekte (pathen). Een minimale dosis blijkt al voldoende. Sterker nog, binnen de geneeswijze wordt gewerkt met verdunningen van een dusdanige sterkte, dat de werkzame stof niet meer als materiële stof is aan te tonen. En juist daarin schuilt de grootste kritiek van de wetenschap. Wel is het aangetoond dat de (water)oplossing verandert door het procedé van stapsgewijs verdunnen

en schudden. Volgens Ellinger is het een kwestie van tijd, voordat aangetoond wordt hoe het precies werkt, maar is het des te belangrijker dat het werkt.

„Omdat de middelen die wij gebruiken zo ver verdund zijn, zijn ze niet schadelijk, in tegenstelling tot medicijnen uit de reguliere geneeskunde. En wanneer ze gelijksoortig zijn, werken ze snel en zetten ze het organisme aan tot zelfherstel, ook op de lange termijn”, aldus Ellinger.

Rationeel en logisch

Dat homeopathie vaag zou zijn, bestrijdt Ellinger: „Het is juist heel rationeel en logisch. We werken met vaste stappen. Om te weten wanneer een bepaald homeopathisch middel ingezet kan worden, doen we eerst een geneesmiddelproef. Gezonde proefpersonen nemen dagelijks een bepaald middel in tot ze er klachten van krijgen: gewrichtspijn, diarree, dorst, enzovoort. Deze symptomen worden nauwkeurig beschreven in het zogenoemde geneesmiddelbeeld. Dit is de totaliteit van klachten die door die be- ▶

paalde stof kunnen optreden. Bij een patiënt (mens of dier) worden alle klachten geneeerd, dus niet alleen de diarree, maar ook dorst, rusteloosheid en andere klachten. Als homeopathisch dierenarts geef je vervolgens dat geneesmiddel waarvan het geneesmiddelbeeld het beste overeenkomt met de klachten van de zieke."

De reguliere geneeskunde werkt meer met 'trial en error': „Stoffen worden uitgeprobeerd op proefdieren en soms blijken ze dan een bepaalde werking te hebben, bijvoorbeeld bloeddrukverlaging. Dan wordt het als medicijn tegen hoge bloeddruk geregistreerd. Er wordt dan alleen naar dit aspect gekeken, niet naar de totale mens. Vaak blijkt op langere termijn dat deze medicijnen de nodige bijwerkingen hebben."

Wondgenezing

„Homeopaten schrijven niet een middel voor op basis van alleen diarree", gaat Ellinger verder. „In plaats van de diarree te onderdrukken, wordt gezocht naar de oorzaak van de diarree en naar alle bijkomende symptomen die de patiënt heeft." Ze wijst op zaken als de leefomstandigheden, de ziektegeschiedenis, voeding, eventuele andere klachten, maar ook op de individualiteit, oftewel het karakter van iemand. „Op al die klachten en eigenaardigheden wordt een middel voorgeschreven dat al die klachten ook daadwerkelijk dekt. Er worden dus geen symptomen onderdrukt of weggesneden, maar de balans wordt hersteld in het organisme, waardoor het zelfherstellend vermogen weer zijn werk kan doen."

„Duidelijk voorbeeld is een wond: een gezond dier heeft voldoende zelfherstellend vermogen om die te genezen. Bij een zwak dier, of bij een dier met een auto-immuunziekte, geneest de wond veel slechter. De homeopaat hecht dan niet de wond, maar herstelt de balans in de patiënt (de auto-

immuunziekte moet worden genezen, red.), waardoor de wond geneest. Uit dit voorbeeld blijkt dat niet alleen de wondgenezing bevordert wordt, maar dat het 'hele dier' beter wordt, en minder ziek is in de toekomst."

Diarree

De anamnese (zoektocht naar oorzaak van klachten en beschrijving van totaalbeeld) is binnen de homeopathie erg belangrijk. Dat maakt het in het geval van dieren nog ingewikkelder; dieren praten immers niet. „We gaan uit van het hele dier. Best lastig, daar moet je een ervaren homeopaat voor zijn", stelt Ellinger. Daar komt nog bij dat bij sommige klachten heel weinig nevensymptomen te zien zijn bij het dier. Daardoor wordt het voorschrijven van het juiste middel moeilijker. „Homeopathie is veel ingewikkelder dan gewone geneeskunde. Als je niet het goede middel hebt, gebeurt er niks."

„Je moet goed kijken wat er aan de hand is. Je kunt letten op mestkleur, consistentie, stank. Komt het in één keer of in kleine beetjes. Of ze de warmte opzoeken of niet, of ze eten." Ze vertelt dat ze in haar cursus aan melkveehouders zo'n acht middelen voor kalverdiarree behandelt, waarmee al veel problemen zijn te verhelpen.

„Ik ben er nadrukkelijk voor om eerst een homeopathisch middel te proberen. Je krijgt dan namelijk geen resistentie en het dier wordt aangesproken op het zelfherstellend vermogen."

Geen geldklopperij

„Homeopathie is ingewikkeld, je moet goed naar de dieren kijken. Het kost meer tijd dan gewone diergeneeskunde en het verdient slechter. Voor de fabrikant is het moeilijk om goed onderzoek op te zetten: een homeopathisch middel verdient zich niet terug, want de middelen zijn heel goedkoop." Ellinger vindt dat je als homeopaat ook een idealist

moet zijn. „Het is zeker geen geldklopperij, met gangbare geneeskunde verdienen je veel meer."

Op de vraag of de Vereniging tegen de Kwakzalverij gesponsord wordt door de farmaceutische industrie, wil ze geen antwoord geven. Wel zegt ze dat de vereniging wilde dat onderzoek dat positief uitpakte voor de homeopathie, werd teruggetrokken. „Er wordt ons wel eens verweten dat er geen wetenschappelijk bewijs is voor de werking van homeopathische middelen. Maar dat is er wel degelijk. Zelf heb ik wetenschappelijk onderzoek bij biggen en bij kalveren gedaan met een homeopathisch middel en een placebo en de resultaten waren heel duidelijk (zie kader). Het onderzoek is echter terzijde geschoven. Dierenartsenbladen wilden niet publiceren, omdat het ongeschikt zou zijn voor de doelgroep."

Basiskennis

Dat de homeopathie nog niet veel meer opgang maakt, komt omdat het beleid wordt bepaald door de norm, aldus Ellinger. „En dat zijn dierenartsen die niet willen veranderen." Dat er ook van overheidswege weinig aandacht voor is, komt omdat er wordt gelobbyd voor zaken waar veel geld aan te verdienen is en aan homeopathie wordt weinig verdiend. „Eén buisje met 80 korreltjes kost circa 13 euro. Met één korreltje opgelost in water kan je de hele veestapel behandelen."

Volgens Ellinger zou iedereen een basiskennis van de homeopathie moeten hebben en zou de alternatieve geneeswijze ook in de portefeuille van reguliere dierenartsen moeten zitten. „En pas als homeopathische middelen of andere 'milde' middelen niet werken, antibiotica inzetten als laatste redmiddel." ■

 Reageren?
j.cornelissen@pigbusiness.nl

Homeopathie bij E. coli-diarree

In 2008 deed Liesbeth Ellinger in samenwerking met anderen een onderzoek naar het gebruik van homeopathische middelen ter voorkoming van diarree door E. coli. Op een gangbaar bedrijf met 300 zeugen werden 52 zeugen die zouden werpen, verdeeld over twee groepen. De ene groep kreeg een placebo, de andere groep werd behandeld met het homeopathische middel Coli 30K. De zeugen werden in de laatste vier weken voor werpen twee maal per week behandeld. Het middel of de placebo werd toegediend middels een spray in de kling. Homeopathische stoffen worden geabsorbeerd in het bloed via zachte weefsels van de het lichaam zoals mond, neus en kling. Tijdens de observatieperiode werden 73 biggen met E. coli-diarree waargenomen. De biggen in de placebogroep hadden zes keer meer diarree dan de biggen behandeld met Coli 30K (63 versus 10). De biggen van de homeopathisch behandelde groep hadden significant minder E. coli-diarree dan de biggen van de placebo groep (P < 0,0024). Ook leek de diarree minder ernstig bij de homeopathisch behandelde tomen, was er minder ziekteoverdracht en was de ziekte duur korter.